

Psalm 19:1-3

Wet :Matth 7:12-14; 24-27

GK 156 (Heer ik kom tot U)

Gebed

Lezing: 2 Petrus 1:1-15

GK 140: Alle roem is uitgesloten

Verkondiging

LB 440: Ik heb de vaste grond gevonden

Gebed

Psalm 56:3,4

Weer een geestelijke testament. 2 Timoteus was dat van Paulus. 2 Petrus is dat van Petrus. Weer een apostel die zegt dat hij weet dat zijn einde nabij is. Hij is in Rome, waar de dreiging van christenvervolging toeneemt. En eens heeft de Here zelf hem al eens duidelijk gemaakt dat hij gewelddadig aan zijn einde zou komen. Als je ouder wordt zal een ander je binden en brengen waar je niet wilt. Dat was toen Petrus op de oever van het meer van Galilea drie keer gezegd dat hij toch echt van de Here Jezus houdt.

De kerkgeschiedenis kent bronnen die vertellen dat Petrus in Rome gekruisigd is, tijdens of kort na Nero, de keizer die de christenen ging vervolgen om de aandacht af te leiden van alles wat in zijn rijk op dat moment niet goed ging. De bronnen zeggen ook dat zijn graf op de heuvel is die vanouds Vaticanus heet. Aan die naam ontleend nu de Roomse kerkelijke staat haar naam: Vaticaanstad. En het bestuur van de Rooms-Katholieke kerk: het vaticaan. En om het af te ronden: boven het eenvoudige grafmonument is later de reusachtige Sint Pieterskerk gebouwd, naar Petrus genoemd. Je kunt daarin afdalen tot naar zijn graf.

In zijn testament roept Petrus de gemeenten, die hij jaren geleden ook al eens geschreven heeft, op om het geloof te behouden. En weet u hoe je dat doet? Hoe ook uzelf kunt werken aan het behoud van uw geloof? Dat doe je door uit te zijn op groei van je geloof: daar wordt het sterk door. Dat vraagt veel inspanning. Het woord voor groeien, of: vermeerderd worden, en het woord voor inspanning, kom je vaak tegen in dit eerste hoofdstuk.

Groei van het geloof vraagt inspanning!

- 1. De grond waarin het geloof groeit*
- 2. De voedingsstoffen waardoor het geloof groeit*
- 3. De manier waarop het geloof groeit*

1. Zo zijn we ook dicht bij de betekenis van de brief voor ons. Als gelovigen moet je wel willen groeien in geloof. En daar moet je je best voor doen. Inspanning. Het lijkt wel examentijd.

Toch krijg je meteen een gerust gevoel als je gaat nadenken over de bodem, de grond waarin dat geloof gaat groeien. Misschien denkt je dan aan je eigen hart, dat er geschikt voor moet zijn. En dan word je weer onzeker. Maar als je blijft bij de letter van de brief, dan komt er iets anders uit: geloof groeit op de bodem van Gods beloften. God heeft je heel veel gegeven voor je geloof, en het kernwoord is dan: kostbare beloften.

Wat heeft God beloofd waar je voor je geloof zo veel aan hebt? Allereerst de Heilige Geest. Dezelfde Petrus heeft er op de Pinksterdag prachtig over gesproken: voor u is de belofte en voor uw kinderen. En dat was niet een vaag verhaal: Petrus sprak namelijk heel duidelijk over de Geest die op die dag gekomen was op de volgelingen van de Here Jezus. Maar de Geest wilde meer mensen bereiken!

En dan is er nog een prachtige belofte waarover Petrus schrijft aan het einde van deze brief: wij verwachten naar zijn beloften een nieuwe hemel en een nieuwe aarde waarop gerechtigheid woont.

Ik verbind hieraan meteen een moeilijke zin die direct volgt op de woorden van belofte: je ontkomt aan het verderf dat de wereld beheerst en krijgt deel aan de goddelijke natuur. Dat is even lastig te begrijpen. De wereld lijkt hier alleen maar slecht, terwijl die toch door God geschapen is. Maar het antwoord zit in het woord begeerte. Hadden mensen niet de begeerte gehad meer te willen en als God te willen zijn, dan was het verderf niet in de wereld gekomen.

Deel krijgen aan de goddelijke natuur is niet dat je een beetje God wordt. Dat kan niet. Maar het is wel dat je metgezel, compagnon van God bent. Dat was de mens in het paradijs. God kwam zelf 's avonds de tuin in om met Adam en Eva te wandelen. Zij werden niet God maar waren heel dicht bij God. Dat komt terug, op de nieuwe aarde. Daar ben je pas bevrijd van het verderf dat nu in de wereld heerst.

Hoe laat je je geloof groeien in de bodem van Gods beloften: door daar steeds aan te denken, en de Geest te bidden dat Hij komt zoals Hij heeft beloofd, en naar de nieuwe wereld uit te zien omdat God die heeft beloofd.

2. Maar daarover is nog veel meer te zeggen. Want het geloof heeft voedingsstoffen nodig. En als je daaraan werkt bij jezelf dan groeit het geloof dus ook. Er zijn nogal wat voedingsstoffen nodig. Zoals u weet gaat het mis met een plant als hij bepaalde groei-elementen niet ontvangt, of van een ander heel veel maar van dat ene net niets. Dan wil hij niet groeien.

Geloof moet verrijkt worden met deugd: met een moreel goed leven. Daar moet je je best voor doen, dan wordt je niet alleen een beter mens maar ook een geloviger mens. Alles doen wat in de tien geboden staat. En het liefde doen. En met een goed geweten.

Hoe weet je echter wat moreel goed is: daar is kennis voor nodig, en meer precies: kennis van God en van Jezus Christus. Hem navolgen. Leven zoals Christus ons heeft voorgeleefd. Zoals Hij de tien geboden heeft toegepast in de Bergrede.

Maar je kunt het nog zo goed weten wat God zegt en wat Christus heeft voorgedaan, als je niet traint om het te doen, als je geen zelfbeheersing hebt, dan lukt het niet.

En trainen mag niet alleen op de hometrainer, als zwemmen op het droge, maar moet in de praktijk. Wielrennen is afzien, is een bekend gezegde: Geloof vraagt ook geweldig veel uithoudingsvermogen.

Doe dit alles voor Gods aangezicht. In waarachtige vroomheid. God kijkt toe.

En God ziet of er liefde in je hart is, voor de broeders en zusters in geloof, en of je zelf niet verheft en beter dan anderen vindt.

En heb je in de gemeente de broeders en zusters lief, dan zal zich dat ook verbreiden tot liefde naar allen, naastenliefde. Want leef je in de gemeente met de ogen dicht naar buiten toe, dan kweek je bij jezelf hooghartigheid.

Zo groeit het geloof. Met al die elementen. Wil je groeien zonder dit dan gaat het niet. Dan ben je als een blinde die de weg niet vindt. Of als een bijziende die struikelt op zijn pad. Als iemand die onvoorbereid op weg gaat en vergeten is wat nodig is. Iemand die vergeet hoe hijzelf al zover gekomen is, namelijk omdat God zijn zonden vergaf. Dat is ook een geweldige belofte die je meekrijgt.

3. De manier waarop het geloof groeit. Als de groei stil staat krijg je zwakke gewassen. Trouwens, beter gewassen die langzaam groeien, zonder overdaad aan kunstmest, of door teveel water op de verkeerde tijd, dan gewassen die door dat alles uit de bodem schieten maar ook uit hun krachten schieten. Nu denk ik even aan de bekende gelijkenis van de zaaier dat er ook zaad kan opschieten dat geen diepe wortels maakt. Dat kan eventjes heel snel groeien, maar zal dan verdorren en vergaan. Zo kan het met het geloof ook zijn.

Als je groeit in je geloof neem je ook tot je de moeilijke gedeelten uit de Bijbel. Je weet dat de grond Gods beloften zijn. Maar dan ben je niet alleen tevreden met een korte boodschap van blijheid, maar wil je meer weten over God die je die blijdschap geeft. De God die je geroepen heeft. Want dat je op een gegeven moment recht voor God kwam te staan en je geroepen wist om je geloof uit te spreken, dat is door God gekomen. Of je nu van buiten de kerk bent en of in de kerk opgroeide. God was en is met je bezig. Dat is God die alles maakte en die in alles zijn plan uitvoert. Dat is God die u en jou al kende voordat je er was. Dat is God die je uitgekozen gekozen heeft. Groei je zo in het geloof dat je ook dit beseft dan wordt het sterk.

Wat geeft stevigheid aan je geloof: als je vertrouwt op God die je geroepen en gekozen heeft. Als je vertrouwt dat Hij met je aan het werk is. Dat wat jij in je leven bereikt niet alleen van jou hier en nu is, maar door God is gedaan, en al lang geleden begonnen is.

Dit gaat over de zin dat je je roeping en verkiezing moet bevestigen. Lees dat niet zo dat je zelf nog moet afmaken wat God begonnen is: dat God niet zonder jou kan. We leven door de kracht van God, zo begon Petrus.

Misschien is de vertaling: waar maken niet zo goed: als wij niet waar maken wat God heeft gedaan dan heeft het geen kracht. Dat kan niet de goede betekenis zijn.

Over zulke moeilijke dingen schreef de apostel in alle eenvoud en oprechtheid aan de eerste gemeenten. Zij problematiseerden de verkiezing niet. Zij namen dankbaar aan wat God zei. Zullen wij maar niet hetzelfde doen? Maar hoe dan?

Ik wil toch maar weer naar die oudere vertaling gaan: je moet je roeping en verkiezing bevestigen: je moet die vast maken in je eigen leven. Daar een centrale plek geven. Dan heb je er wat aan. Je moet de belofte van God vertrouwen en dat is de belofte van God die niet zo maar wat zegt maar die in die belofte zijn eeuwige trouw aan jou laat horen.

Sommige planten moeten langs een stok groeien. Kijk naar de tomaten. Met die vastheid kunnen zij groot worden en hun vruchten rond en gezond. Wij kunnen groot worden als we opklimmen langs de stok die God bij ons neerzet: zijn woord, zijn belofte, en naarmate je groeit ga je meer vruchten dragen.

Hoe dieper een stok in de grond staat, hoe steviger het is. Gods Woord dat onze vastheid is, is heel diep geplant. Het is niet van vandaag of gisteren. Het is van eeuwigheid. Ook Gods Woord over u persoonlijk. De belofte die teruggaat op verkiezing.

De eeuwigheid begrijpen wij niet. Daarom begrijpen wij ook niet hoe het kan dat God die van eeuwigheid ons kende en uitkoos, toch ook tegen ons zegt dat wij moeten groeien, en moeten volhouden. Dat hoeven wij ook niet te begrijpen. De plant bindt je niet vast, of de plant grijpt zich niet vast (wijnrank) aan het onderste van de stok diep in de aarde, maar aan dat wat boven de grond staat. Wij grijpen ons niet vast aan het begin van Gods werk met ons maar aan dat wat we zien en horen: het prachtige woord van zijn genade en liefde. Zijn belofte van vergeving en van de hulp van de Geest. Zijn toezegging over de nieuwe aarde die komt, omdat God daarover gaat en Hij het heeft beloofd.

Dit is de manier waarop het geloof groeit. Nee, ik zeg niet dat je het moeilijker moet maken dan het is. Eenvoudig, kinderlijk geloof, daarop komt het aan. Maar dat wordt juist zo versterkt als je alles geloof wat God zegt over zijn zorg voor jou: dat Hij jou heeft opgezocht en geroepen: dat het niet toevallig was, en dat God belooft door te gaan. En dat het een heel lange geschiedenis kent: God kende jou al van eeuwigheid. Geef dat een plek in je leven: laat die wetenschap over de grote God een vaste plek hebben in je leven. Wat vandaag gebeurt is niet toevallig. En wat gebeuren gaat ook niet. Daarom mag je gerust leven, bij de grote en goede God.

Amen.